

надъ своё то тѣло, но женаты.

5 Не ѿдѣлѣвайтесь єдинъ ѿ дрѣгигѡ, токмо со соглаſіемъ оуречено време, за да се оупражнавате въ посты и въ молитва: а (послѣ) пакъ се сокирайте зайдни, да вы не иск8шава Сатана та, защото можете да се оуджржите.

6 И това (ви) говоримъ като єдинъ совѣтъ, а не като повелѣніе.

7 Защото ѿзъ искамъ да са сїчки те чловѣцы, каквото (самъ) ѿз; но сїкой си има своё то дарованіе ѿ Г҃ба, єдинъ така, а дрѣгъ онака.

8 Я на неженени те и на вдовици те говоримъ: (защо) є добрѣ за нихъ, да иштанатъ каквото и ѿз.

9 Но ако не можатъ да се оуджржатъ, нека женатъ: защото є по добрѣ да се женатъ, нежели да се расплюватъ.

10 Я на женени те зарачамъ, не ѿз но Г҃дъ, женатъ да не иштава мажжатъ:

11 (Ако ли го и иштави: да стой неженена, илъ да се примири съ мажжатъ си): по добрѣ и мажжъ да не иштава женатъ та (си).

12 Я на дрѣги те ѿз говоримъ, а не Г҃дъ: ако нѣкакъ братъ има женатъ иеврѣна, и оната изволава да живѣе съ него, да и не иштава:

13 Я женатъ коато има мѣжа

иеврѣна, и той изволава да живѣе съ нею, да го не иштава.

14 Защото се иштава мѣжа иеврѣна чрезъ женатъ иеврѣна, и женатъ иеврѣна иштава чрезъ мѣжа иеврѣна: защото дрѣго йаче чада та бавши щѣха да са нечиисти: а сега са святи.

15 Ако ли иеврѣнъ иска да се иштава, нека се иштава, защото братъ илъ сестра въ таковъ (слѹчай) не са вѣрзани: понеже Г҃дъ мы є повыкали на мѣрѣ.

16 Защото, каквѣ знаешъ, жено, да лѣ не щѣшъ да спасѣшъ мажжатъ; илъ каквѣ знаешъ ты, мѣжа, да лѣ не щѣшъ да спасѣшъ женатъ та;

17 Токмо сїкой нека ходи така, каквото мѣ є Г҃дъ ишпредѣлѧ, сїкой, каквото го є Г҃дъ повыкали: и така заповѣдѣвши по сїчки те церкви.

18 Иерѣзанъ ли є повыканъ нѣкакъ (въ вѣра та); нека иштание иерѣзанъ: не иерѣзанъ ли є повыканъ: да се не иерѣзва.

19 (Защото) иерѣзаніе то не є нѣцо, и иеврѣзаніе то не є нѣцо, но (сїчко то стой) въ сохраненіе то на-заповѣди те Ехїи.

20 Сїкой да стой въ онова повыканіе, въ което є повыканъ,

21 Рѣбъ ли си повыканъ (въ вѣра та): да не тѣ є